

Наредба

за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (обн., ДВ, бр. 7 от 2015 г., изм. и доп., бр. 83 от 27.10.2015 г., доп., бр. 88 от 8.11.2016 г.)

§ 1. В чл. 5, ал. 2, т. 2 думите „положителна акредитационна оценка за обучение на студенти и специализанти по чл. 90, ал. 1, т. 3 от Закона за лечебните заведения“ се заменят с „одобрение от министъра на здравеопазването за извършване на дейности по чл. 90, ал. 1 от Закона за лечебните заведения“.

§ 2. В чл. 8, ал. 2 т. 5 се изменя така:

„5. номер и дата на сключения договор или на заповедта по чл. 11, 13, 22а, ал. 1 и 22в, ал. 3;“

§ 3. В чл. 9, ал. 2 думите „националния консултант по съответната специалност, а когато няма определен такъв – от“ се заличават.

§ 4. Глава втора „Провеждане на обучението“ се изменя така:

„Глава втора

ПРОВЕЖДАНЕ НА ОБУЧЕНИЕТО

Раздел I

Прием и условия за провеждане на обучение за придобиване на специалност от лица с професионална квалификация по медицинска професия от професионални направления „Медицина“, „Фармация“ и „Здравни грижи“ и лица с висше немедицинско образование

Чл. 11. (1) Обучението за придобиване на специалност, при която основно се извършват лечебна и/или диагностична дейност или непосредствено се предоставят здравни грижи на пациенти, наричана за краткост „клинична специалност“, се осъществява въз основа на едно от следните основания:

1. сключен срочен трудов договор на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда на пълно работно време с база за обучение по съответната специалност на длъжност за специализант, посочена в чл. 17, ал. 1. Договорът е със срок до изпълнението на учебната програма и индивидуалния учебен план, но не по-късно от срока по чл. 12,

ал. 3;

2. договор за повишаване на квалификацията по чл. 234 от Кодекса на труда, сключен между база за обучение и неин служител с придобита вече друга специалност в системата на здравеопазването;

3. заповед на министъра на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице по чл. 92, ал. 3 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(2) Структурата, в която е назначен специализантът по чл. 68, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда или в която се обучава въз основа на договор по чл. 234 от Кодекса на труда или заповед по чл. 11, ал. 1, т. 3, трябва да осъществява дейности по специалността, по която той се обучава.

(3) В договора и заповедта по ал. 1 се посочва задължението на ръководителя на базата за обучение да осигури присъствието на специализанта в друго лечебно заведение или в национален център по проблемите на общественото здраве, при спазване на изискванията на чл. 15, ал. 2, за частите от учебната програма, които базата за обучение не може да проведе, и за предвиденото в учебната програма теоретично обучение.

(4) Обучението за придобиване на клинична специалност от чужденци, които не са граждани на държава – членка на Европейския съюз, другите държави от Европейското икономическо пространство и Швейцария и не са с разрешено дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, или с предоставено право на убежище, признат статут на бежанец или хуманитарен статут и които не са чужденци от българска народност, се провежда въз основа на сключен договор за обучение между висшето училище, базата за практическо обучение и специализанта при спазване на изискванията на чл. 15, ал. 2.

(5) Обучението за придобиване на специалност, при която по време на обучението не се извършва лечебна и/или диагностична дейност и не се предоставят непосредствено здравни грижи на пациенти като основна дейност, наричана за краткост „неклинична специалност“, се осъществява въз основа на заповед на ректора на висшето училище.

(6) Обучението за придобиване на военномедицинска специалност се осъществява въз основа на заповед на началника на Военномедицинската академия.

Чл. 12. (1) Обучението за придобиване на клинична специалност започва от датата, посочена в договора или заповедта по чл. 11, ал. 1 или ал. 4 или чл. 13, ал. 3, а обучението за придобиване на неклинична специалност започва от датата, посочена в заповедта на ректора на висшето училище.

(2) Обучението за придобиване на военномедицинска специалност започва от датата, посочена в заповедта на началника на Военномедицинската академия.

(3) Обучението за придобиване на специалност приключва с успешно полагане на държавния изпит за специалност в срок не по-дълъг от 5 години след изтичане на срока, определен в Приложение № 1 за съответната специалност.

(4) След изтичане на срока по ал. 3 обучението за придобиване на специалност се прекратява по реда на чл. 25.

Чл. 13. (1) Центровете за спешна медицинска помощ, центровете за трансфузионна хематология, държавните психиатрични болници и други лечебни заведения, които нямат одобрение от министъра на здравеопазването за обучение по съответната специалност, могат да сключват договори с бази за обучение по чл. 5, ал. 2 за обучение по клинични специалности на свои служители.

(2) Висштите училища могат да сключват договори с бази за обучение по чл. 5, ал. 2 за обучение по клинични специалности на свои служители.

(3) Отношенията между лечебното заведение по ал. 1, което няма одобрение от министъра на здравеопазването за обучение или висшето училище по ал. 2, и служителя му, който ще се обучава по клинична специалност, се уреждат по реда на чл. 234 от Кодекса на труда.

Чл. 14. (1) В 7-дневен срок от сключването на договора или издаването на заповедта по чл. 11, ал. 1 или ал. 4 или чл. 13, ал. 3 базата за обучение изпраща във висшето училище, с което има сключен договор, заверени копия на следните документи:

1. документ за самоличност на специализанта;
2. диплома за придобитата от специализанта професионална квалификация в Република България или документ, удостоверяващ правото на специализанта да упражнява съответната професия, когато професионалната квалификация е придобита в друга държава;
3. договорите по чл. 11, ал. 1 или 4 или чл. 13 или заповед по чл. 11, ал. 1, т. 3;
4. удостоверение за членство на специализанта в съответната съсловна организация;
5. удостоверение за владене на български език и професионалната терминология на български език, издадено по реда на наредбата по чл. 186, ал. 3, т. 1 от Закона за здравето в случаите по чл. 19, ал. 1 и 2;
6. заповедта на министъра на здравеопазването за одобрение на лечебното

заведение за обучение на специализанти по съответната специалност.

(2) В 14-дневен срок от получаване на документите по ал. 1 висшето училище проверява дали подадените документи са в съответствие с изискванията на тази наредба. В случай, че са спазени изискванията на наредбата, висшето училище регистрира специализанта и издава книжка за специализация.

(3) В книжката за специализация се вписва регистрационният номер на специализанта от регистъра на специализантите по чл. 8, ал. 2. Висшето училище изпраща книжката за специализация на базата за обучение в 7-дневен срок от получаване на номера от регистъра на специализантите.

(4) В случай че са установени несъответствия на подадените документи с изискванията на наредбата, висшето училище писмено уведомява базата за обучение и определя срок за отстраняването им.

(5) В 7-дневен срок от отстраняване на несъответствията по ал. 4 висшето училище регистрира специализанта и издава книжка за специализация.

(6) В случай че несъответствията по ал. 4 не са отстранени в определения срок, висшето училище не регистрира специализанта, за което уведомява базата за обучение.

(7) Когато специализантът се обучава по неклинична специалност, висшето училище, издало заповедта за провеждане на обучението, регистрира специализанта и издава книжката за специализация.

(8) Военномедицинската академия регистрира специализанта, обучаващ се по военномедицинска специалност, и издава книжката за специализация по военномедицинските специалности.

Чл. 15. (1) Теоретичното обучение се провежда в редовна форма, а ако е предвидено в учебната програма, може да се провежда и дистанционно.

(2) Практическото обучение по клиничните специалности се провежда на пълно работно време съобразно характера на дейностите по съответната специалност. Обучението се осъществява чрез личното участие на специализанта в дейностите, извършвани в базата за обучение, като той носи отговорност за извършваната от него дейност в съответствие с действащите медицински стандарти и правилата за добра медицинска практика.

(3) Трудовото възнаграждение на специализанта, получавано за извършваната от него дейност, не може да бъде по-малко от минималния месечен размер на осигурителния доход за съответната икономическа дейност и квалификационна група

професии, определен със Закона за бюджета на Държавното обществено осигуряване за съответната календарна година.

(4) Трудовото възнаграждение на специализантите, приети на места, финансирани от държавата по реда на чл. 46, ал. 5, не може да бъде по-малко от две минимални работни заплати за страната, а за специалностите, определени по реда на чл. 42б, ал. 2, не може да бъде по-малко от размера, определен със заповедта по чл. 42б, ал. 2.

(4) Практическото обучение по неклиничните специалности се извършва съобразно утвърдената учебна програма.

(5) Колоквиумите, предвидени в учебната програма, се провеждат пред комисия, определена със заповед на ректора на висшето училище, регистрирало специализанта или определено от него длъжностно лице, която се състои от най-малко двама членове.

Чл. 16. (1) Обучението за придобиване на специалността „Обща медицина“ е повече с практическа, отколкото с теоретична насоченост. То се провежда съобразно учебната програма за срок от три години, от които теоретично обучение – не повече от 8 месеца, и практическо обучение – не по-малко от 28 месеца.

(2) В продължителността на практическото обучение по ал. 1 се включват най-малко 6 месеца обучение в лечебно заведение за болнична помощ, получило одобрение от министъра на здравеопазването за обучение и най-малко 6 месеца – в амбулатория за първична медицинска помощ, получила одобрение от министъра на здравеопазването за обучение по „Обща медицина“.

Чл. 17. (1) Базите за обучение обявяват целогодишно, включително на интернет страниците си, свободните длъжности за специализанти, които могат да бъдат: "лекар, специализант по ...", "фармацевт, специализант по ...", "медицинска сестра, специализант по ...", "акушерка, специализант по ...", "фелдшер, специализант по ...", "рехабилитатор, специализант по ...", "инспектор по обществено здраве, специализант по ...". За останалите медицински специалисти и за лицата с немедицинско образование се обявява подходяща за тях длъжност за специализант.

(2) В 14-дневен срок базите за обучение уведомяват Министерството на здравеопазването за обявените от тях свободни длъжности за специализанти. Министерството на здравеопазването публикува на интернет страницата си постъпилата информация за свободни длъжности за специализанти.

(3) Заемането на длъжностите по ал. 1 се извършва след провеждане на конкурс по реда на Кодекса на труда.

(4) Времето, през което медицинските и немедицинските специалисти работят по клинична специалност в база за обучение на основание, различно от посоченото в чл. 11, ал. 1, не се зачита за обучение за придобиване на специалност.

(5) В едномесечен срок от приключване на обучението за придобиване на специалност от специализанта ръководителят на базата за обучение писмено уведомява за това висшето училище.

Чл. 18. (1) Приемът на специализанти по неклинични специалности се извършва след проведен конкурс по документи по ред, определен от висшето училище.

(2) Местата за специализанти по ал. 1 се определят най-малко веднъж годишно от ректора на висшето училище или определено от него длъжностно лице.

(3) Предложения за места по ал. 2 до висшето училище, с което имат сключен договор за обучение на специализанти, подават и националните центрове по проблемите на общественото здраве и Военномедицинската академия, които извършват обучение по съответната специалност.

(4) Редът и сроковете за подаване на предложенията по ал. 3 се определят от висшите училища.

(5) Висшите училища обявяват на интернет страниците си определените от тях места за специализанти по неклинични специалности.

(6) Приемът на специализанти по военномедицински специалности се извършва след проведен конкурс по документи по ред, определен от Военномедицинската академия.

Чл. 19. (1) Гражданите на държава – членка на Европейския съюз, другите държави от Европейското икономическо пространство и Швейцария, придобили професионалната си квалификация в държава, различна от Република България, могат да започнат обучение за придобиване на специалност след признаване на професионалната им квалификация по реда на Закона за признаване на професионални квалификации и успешно преминалата проверка на познанията по български език по реда на чл. 89, ал. 2 на Закона за признаване на професионални квалификации.

(2) Чужденците, извън тези по ал. 1, могат да кандидатстват за обучение за придобиване на специалност в системата на здравеопазването при следните условия:

1. владеят български език и професионалната терминология на български език, установено по реда на наредбата по чл. 186, ал. 3, т. 1 от Закона за здравето;

2. имат призната професионална квалификация по медицинска професия по реда

на Закона за признаване на професионални квалификации в случаите по чл. 186, ал. 3, т. 2 от Закона за здравето, или

3. успешно са положили изпит в случаите по чл. 186, ал. 3, т. 3, буква „а“ от Закона за здравето.

(3) Лицата, придобили професионална квалификация по немедицинска професия в чужбина, могат да кандидатстват за обучение за придобиване на специалност след признаване на висшето им образование по реда на Закона за висшето образование.

(4) Владеенето на български език до степен, гарантираща възможността на гражданите на държава-членка на Европейския съюз, другите държави от Европейското икономическо пространство и Швейцария, придобили професионалната си квалификация в Република България, да се обучават за придобиване на специалност на български език, се установява при условия и ред, определени от висшето училище, а по военномедицинските специалности – от Военномедицинската академия.

Чл. 20. (1) Ръководителят на базата за обучение определя за ръководител на специализанта лице с призната съответна специалност и трудов стаж по нея не по-малко от 5 години.

(2) Ръководителят на специализанта:

1. изработва индивидуален учебен план в срок до един месец от сключването на договора по чл. 11, ал. 1 или ал. 4 или чл. 13, ал. 3, или от издаването на заповедта за провеждане на обучението, който включва и списък със задължителните умения и компетентности, които специализантът следва да придобие по време на обучението си; индивидуалният учебен план се утвърждава от ръководителя на базата за обучение;

2. може да участва в провеждането на колоквиумите;

3. контролира и съдейства за изпълнението на изискваните по учебната програма практически дейности (изследвания, операции, манипулации и други);

4. оценява напредъка на специализанта в края на всяка година от обучението на специализанта и отбелязва задължителните умения и компетентности, които специализантът е овладял до момента;

5. изготвя атестат за практическата дейност, реализирана по време на обучението и изпълнението на индивидуалния учебен план;

6. може да присъства на държавния изпит на специализанта.

(3) Лицата по ал. 2 могат да бъдат ръководители на не повече от трима специализанти по клинични специалности.

(4) Ръководителят на базата за обучение изпраща във висшето училище, регистрирало специализанта, копие на индивидуалния учебен план по ал. 2, т. 1 в 7-дневен срок от утвърждаването му.

(5) Висшето училище проверява дали индивидуалният учебен план по ал. 4 е в съответствие с утвърдената от министъра на здравеопазването учебна програма по съответната специалност. В случай че се установят несъответствия, висшето училище в 1-месечен срок уведомява писмено базата за обучение и определя срок за отстраняването им.

Чл. 21. (1) Практическото обучение по модули и раздели, които не могат да се провеждат в базата за обучение, се провежда в други лечебни заведения или национални центрове по проблемите на общественото здраве – бази за обучение.

(2) Условието и редът за провеждане на практическото обучение на специализантите за времето, за което се обучават в друго лечебно заведение или национален център по проблемите на общественото здраве, се определят в договор между базата за обучение на специализанта и приемащото лечебно заведение или национален център, а за специализантите по „Обща медицина“ – между висшето училище, което ги е регистрирало, базата за обучение и приемащото лечебно заведение.

(3) Приемащото лечебно заведение или национален център по проблемите на общественото здраве издава на специализанта удостоверение за всеки преминал модул или раздел от учебната програма.

(4) Част от практическото обучение може да се провежда и в чужбина със съгласието на ръководителя на базата за обучение. Признаването на проведеното в чужбина обучение се извършва по реда на чл. 23.

Чл. 22. (1) Висшите училища и националните центрове по проблемите на общественото здраве обявяват на интернет страниците си план-график за провеждане на включеното в учебните програми теоретично обучение по различните специалности и определените от тях такси за участие.

(2) Ако висшето училище, в което е регистриран специализантът, не може да проведе част от теоретичното обучение, то се провежда в друго избрано от специализанта висше училище.

(3) Висшето училище по ал. 2, което е провело част от обучението, и националните центрове по проблемите на общественото здраве издават удостоверение за всяка преминалата от специализанта част от теоретичното обучение.

(4) Ако специализантът по ал. 2 е приет на място по чл. 45, ал. 2 висшето училище, регистрирало специализанта, издава документ, удостоверяващ това обстоятелство. Специализантът е длъжен да представи документа във висшето училище, в което ще проведе частта от теоретичното обучение, която не може да бъде проведена във висшето училище, в което е регистриран.

Раздел II

Прием и условия за провеждане на обучение за придобиване на специалност от лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“

Чл. 22а. (1) Обучението за придобиване на специалност за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“ се осъществява въз основа на заповед на ректора на висшето училище.

(2) Когато практическото обучение по специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“ се провежда в база за обучение – лечебно заведение по чл. 5, ал. 2, т. 2, висшето училище по ал. 1 сключва договор с лечебното заведение за провеждане на обучението в съответствие с изискванията на тази наредба.

Чл. 22б. (1) Местата за специализанти – лекари по дентална медицина се определят най-малко веднъж годишно от ректора на висшето училище или определено от него длъжностно лице.

(2) Предложения за места по ал. 1 до висшето училище, с което имат сключен договор за обучение на специализанти, подават и лечебните заведения по чл. 5, ал. 2, т. 2, получили одобрение от министъра на здравеопазването за обучение по специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“.

(3) Редът и сроковете за подаване на предложенията по ал. 2 се определят от висшите училища.

(4) Висшите училища обявяват на интернет страниците си определените от тях места за специализанти по специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“.

Чл. 22в. (1) Приемът на специализанти – лекари по дентална медицина се извършва след проведен конкурс по ред, определен от висшето училище, съвместно с базата за обучение по чл. 22а, ал. 2.

(2) Висшето училище издава заповед за провеждане на обучението на приетите

специализанти, регистрира ги и издава книжка за специализация. В книжката за специализация се вписва регистрационният номер на специализанта от регистъра на специализантите по чл. 8, ал. 2.

(3) Приетите специализанти сключват договор с базата за обучение, посочена в заповедта на ректора, в който се регламентират условията за провеждане на практическото обучение в съответствие с изискванията на тази наредба. Базата за обучение изпраща в 7-дневен срок копие на договора до висшето училище, издало заповедта по ал. 2.

(4) В договора по ал. 3 се посочва задължението на ръководителя на базата за обучение да осигури присъствието на специализанта във висше училище или лечебно заведение по чл. 5, ал. 2, т. 2 за частите от учебната програма, които базата за обучение не може да проведе, и за предвиденото в учебната програма теоретично обучение.

(4) Обучението за придобиване на специалност за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“ започва от датата, посочена в заповедта на ректора на висшето училище.

Чл. 22г. (1) Теоретичното обучение се провежда от висшето училище съобразно утвърдените учебни програми. Висшите училища обявяват на интернет страниците си план-график за провеждане на включеното в учебните програми теоретично обучение по различните специалности и определените от тях такси за участие.

(2) Практическото обучение по специалностите за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“ се провежда на пълно работно време съобразно характера на дейностите по съответната специалност. Обучението се осъществява чрез личното участие на специализанта в дейностите, извършвани в базата за обучение, като той носи отговорност за извършваната от него дейност в съответствие с действащите медицински стандарти и правилата за добра дентална практика.

(3) Колоквиумите, предвидени в учебната програма, се провеждат пред комисия, определена със заповед на ректора на висшето училище, която се състои от най-малко двама членове.

(4) С договора по чл. 22в, ал. 3 може да се предвиди и по-дълъг срок за изпълнение на учебната програма от определения в номенклатурата на специалностите при спазване изискванията на чл. 12, ал. 3 и 4.

Чл. 22д. Лекарите по дентална медицина – граждани на държава-членка на Европейския съюз, другите държави от Европейското икономическо пространство и

Швейцария, придобили професионалната си квалификация в държава, различна от Република България, и лекарите по дентална медицина – граждани на трети държави, могат да започнат обучение за придобиване на специалност по реда и условията на чл. 19.

Чл. 22е. Ректорът на висшето училище по предложение на ръководителя на базата за обучение определя ръководител на специализантите по специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“, за когото се прилагат изискванията на чл. 20, ал. 1, 2 и 3.

Чл. 22ж. (1) Практическото обучение по модули и раздели, които не могат да се провеждат в базата за обучение по специалност за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“, се провеждат в друго лечебно заведение или висше училище – бази за обучение. Условията и редът за провеждане на това обучение се определят в договор между базата за обучение на специализанта и приемащото лечебно заведение или висше училище.

(2) Приемащото лечебно заведение или висше училище издава на специализанта удостоверение за всеки преминал модул или раздел от учебната програма.

(3) Провеждането и признаването на обучение в чужбина се извършва по реда и при условията на чл. 21, ал. 4.

Раздел III

Промени в обстоятелствата по провеждане на обучението за придобиване на специалност

Чл. 23. (1) Медицински специалисти, които са провели етап на обучение за придобиване на специалност в чужбина и имат право да упражняват медицинска професия съгласно Закона за здравето, могат да продължат обучението си по същата специалност по реда на тази наредба след признаване на проведения период на обучение, при условия и по ред, определени от висшето училище, регистрирало специализанта, или от Военномедицинската академия – за военномедицинските специалности.

(2) Лица, провели обучение в чужбина по специалност от номенклатурата на специалностите по програма, съответстваща на утвърдената от министъра на здравеопазването учебна програма по съответната специалност, могат да подадат документи за допускане до държавен изпит в избрано от тях висше училище или

Военномедицинската академия за военномедицинските специалности.

(3) Преценката за това, дали е изпълнена утвърдената от министъра на здравеопазването учебна програма в случаите по ал. 2, се извършва при условия и по ред, определени от висшето училище или Военномедицинската академия за военномедицинските специалности.

(4) При извършване на преценката по ал. 3 задължително се изискват становища на най-малко двама специалисти по съответната специалност, заемащи академична длъжност "доцент" или "професор".

Чл. 24. (1) Обучението за придобиване на специалност се прекъсва в следните случаи:

1. когато специализантът не провежда обучение за придобиване на специалност повече от 1 месец;

2. при налагане на наказание заличаване от регистъра на регионалната колегия на съответната съсловна организация за срока на заличаването;

3. в случаите по чл. 192 и 193 от Закона за здравето;

4. по молба на специализанта.

(2) В 7-дневен срок от настъпването на обстоятелство по ал. 1 ръководителят на базата за обучение уведомява писмено висшето училище, регистрирало специализанта.

(3) Обучението за придобиване на специалност се прекъсва със заповед на ръководителя на висшето училище или на Военномедицинската академия.

(4) Обучението за придобиване на специалност се удължава със срока на прекъсването, но не повече от срока по чл. 12, ал. 3.

Чл. 25. (1) Обучението за придобиване на специалност се прекратява в следните случаи:

1. за клинични специалности при:

а) неявяване на специализант по чл. 11, ал. 4 в базата за обучение в тримесечен срок от началната дата на обучение, посочена в договора;

б) прекратяване на договора по чл. 11, ал. 1 или чл. 13, или на заповедта по чл. 11, ал. 1, т. 3 преди изпълнението на учебната програма и индивидуалния учебен план;

в) наложено с влязла в сила присъда наказание, свързано с упражняването на професията;

г) изтичане на срока на обучение по чл. 12, ал. 3;

2. за неклинични специалности, специалности за лица с професионална

квалификация „лекар по дентална медицина“ и военномедицински специалности при:

а) неявяване на специализанта в базата за обучение в тримесечен срок от началната дата на обучение, посочена в заповедта;

б) неизпълнение на учебната програма или показани слаби резултати при усвояването на учебната програма, установено по ред и условия, определени от висшето училище, в което е регистриран специализантът или от началника на Военномедицинската академия за военномедицинските специалности;

в) прекратяване на договора по чл. 22в, ал. 3;

г) наложено с влязла в сила присъда наказание, свързано с упражняването на професията;

д) изтичане на срока на обучение по чл. 12, ал. 3;

е) по молба на специализанта.

(2) В 7-дневен срок от настъпването на обстоятелство по ал. 1 ръководителят на базата за обучение уведомява писмено висшето училище, регистрирало специализанта.

(3) В случаите по ал. 1 базата за обучение издава на специализанта удостоверение за преминалото до момента практическо обучение за придобиване на специалност и му предоставя заверено копие на документите, удостоверяващи преминалото обучение.

(4) Обучението за придобиване на специалност се прекратява със заповед на ръководителя на висшето училище или Военномедицинската академия.

(5) Когато след прекратяване на обучението по ал. 4 специализантът започне обучение за придобиване на същата или друга специалност, преминалото обучение, удостоверено с документа по ал. 3, може да бъде признато при условия и по ред, определени от висшето училище, регистрирало специализанта.

(6) Когато специализант прекрати обучението си за придобиване на специалност в една база, но в срок до един месец го продължи в друга база, която има договор с висшето училище, в което е регистриран, ректорът на висшето училище не издава заповед за прекратяване на обучението по ал. 4, а уведомява Министерството на здравеопазването за промяната по реда на чл. 8, ал. 4.

(7) В случаите по ал. 6 специализантът писмено уведомява висшето училище, в което е регистриран, че ще продължи обучението си в друга база, която има договор с висшето училище.

Чл. 26. Висшите училища и Военномедицинската академия изпращат в Министерството на здравеопазването копие на заповедта за прекъсване или

прекратяване на обучението за придобиване на специалност в 7-дневен срок от издаването ѝ.

Чл. 27. (1) Когато лечебното заведение или националният център по проблемите на общественото здраве престане да отговаря на условията за база за обучение по чл. 5, ал. 2 и лечебното заведение или националният център не са в процедура за получаване на одобрение по чл. 90, ал. 2 от Закона за лечебните заведения или акредитация по реда на Закона за висшето образование, договорът или заповедта по чл. 11, ал. 1 или ал. 4, чл. 13, чл. 22а, ал. 1 и чл. 22в, ал. 3 се прекратява.

(2) В случаите по ал. 1 лечебното заведение или националният център издава на специализанта удостоверение за преминалото до момента практическо обучение за придобиване на специалност и му предоставя заверено копие на документите, удостоверяващи преминалото обучение.

(3) Специализантът има право да продължи своето обучение за придобиване на специалност по реда на тази наредба в друга база за обучение.

(4) Когато одобрението за обучение на лечебно заведение или акредитацията по реда на Закона за висшето образование на висше училище или национален център по проблемите на общественото здраве са изтекли, но те са в процедура за получаване на последващо одобрение/акредитация, специализантът има право да прекъсне или да прекрати обучението си за придобиване на специалност или при възможност да проведе обучение по реда на чл. 21 или 22ж.

(5) Времето, през което медицински или немедицински специалист работи в лечебно заведение или национален център по проблемите на общественото здраве, което не е база за обучение по съответната специалност, не се зачита за обучение за придобиване на специалност.“

§ 5. Член 28 се изменя така:

„Чл. 28. (1) До държавен изпит за специалност се допускат специализантите, които са изпълнили съответната учебна програма и индивидуален учебен план съгласно изискванията на наредбата в срок до 30 април за изпитната сесия през май и в срок до 30 ноември за изпитната сесия през декември. Преценката за това, дали учебната програма е изпълнена в съответствие с изискванията на наредбата, се извършва при условия и по ред, определени от висшето училище, регистрирало специализанта и издало книжката за специализация.

(2) Специализантите, изпълнили съответната учебна програма и индивидуален

учебен план, се допускат до държавен изпит при спазване на изискванията на чл. 12, ал. 3.“

§ 6. В чл. 29, ал. 2 думите „не повече от“ се заменят с „по възможност най-малко“.

§ 7. В чл. 33 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 в текста преди т. 1 думите „се прилагат“ са заменят със „специализантите, завършили обучението си в срок до 28 февруари за изпитната сесия през май и в срок до 30 септември за изпитната сесия през декември прилагат“.

2. Създава се нова ал. 5:

„(5) Специализантите, които предстои да завършат обучението си до 30 април за изпитната сесия през май, съответно до 30 ноември за изпитната сесия през декември прилагат следните документи към заявлението за допускане до държавен изпит по ал. 2:

1. копие на книжката за специализация;

2. документ, издаден от базата за обучение, удостоверяващ проведеното до момента теоретично и практическо обучение съгласно учебната програма, включително извършените операции, манипулации и други, когато съгласно учебната програма се изисква изпълнението на определен брой медицински дейности, както и срока, в който предстои да бъде изпълнена учебната програма;

3. удостоверения за преминалите до момента модули или раздели от учебната програма, които са проведени извън базата за обучение;

4. удостоверения за проведеното до момента теоретично обучение“.

3. Създават се ал. 6 и 7:

„(6) В 10-дневен срок от приключването на обучението, но не по-късно от 30 април за изпитната сесия през май, съответно 30 ноември за изпитната сесия през декември специализантите по ал. 5 подават във висшето училище, в което са регистрирани документите по ал. 3.

(7) Висшето училище взема решение за допускане или недопускане на специализантите по ал. 5 в срок до 30 април за изпитната сесия през май, съответно до 30 ноември за изпитната сесия през декември.“

4. Досегашната ал. 5 става ал. 8.

§ 8. Член 34 се изменя така:

„Чл. 34. (1) Висшите училища и Военномедицинската академия:

1. изпращат в Министерството на здравеопазването в срок до 20 март за изпитната сесия през май и в срок до 20 октомври за изпитната сесия през декември списък на

допуснатите до държавен изпит специализанти по съответните специалности и списък на специализантите по чл. 33, ал. 5;

2. уведомяват Министерството на здравеопазването в 7-дневен срок, но не по-късно от 30 април за изпитната сесия през май, съответно 30 ноември за изпитната сесия през декември за решението си за допускане или недопускане на специализантите по чл. 33, ал. 5;

3. разпределят допуснатите до държавен изпит специализанти и специализантите по чл. 33, ал. 5 по комисиите за държавен изпит;

4. уведомяват председателите на изпитните комисии за броя на допуснатите до държавен изпит специализанти и броя на специализантите по чл. 33, ал. 5, разпределени в тяхната комисия в срок до 5 април за изпитната сесия през май и в срок до 5 ноември за изпитната сесия през декември;

5. уведомяват специализантите за мястото, датата и часа на провеждане на изпитите в срок до 15 април за изпитната сесия през май и в срок до 15 ноември за изпитната сесия през декември;

6. изпращат на председателите на изпитните комисии извлечение от заповедта на министъра на здравеопазването за съответната комисия за държавен изпит за специалност, документите на допуснатите специализанти и изпитен протокол за всеки от тях в срок до 20 април за изпитната сесия през май и в срок до 20 ноември за изпитната сесия през декември, а за допуснатите специализанти по чл. 33, ал. 5 – в срок до 30 април за изпитната сесия през май, съответно до 30 ноември за изпитната сесия през декември.

(2) Ако бъде установено, че специализант по ал. 1, т. 1 или 2 е допуснат до държавен изпит в несъответствие с изискванията на наредбата, Министерството на здравеопазването уведомява за това висшето училище или Военномедицинската академия. До отстраняване на несъответствието специализантът не се допуска до държавен изпит.

(3) Председателите на изпитните комисии изпращат във висшите училища, а по военномедицинските специалности – във Военномедицинската академия, определените от тях изпитни дати в срок до 10 април за изпитната сесия през май и в срок до 10 ноември за изпитната сесия през декември.“

§ 9. В чл. 35 се създава изречение четвърто: „Решенията на изпитната комисия се вземат с обикновено мнозинство.“

§ 10. В чл. 39 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1;

2. Създава се ал. 2:

„(2) В случаите по ал. 1 лицата подават заявление до ректора на висшето училище, регистрирало специализанта, в срока по чл. 33, ал. 2.“

§ 11. В чл. 40, ал. 2 думите „50 % от месечната минимална работна заплата за страната за един месец“ се заменят с „230 лв.“

§ 12. В чл. 41 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „специалност „Обща медицина““ се заличават.

2. В ал. 2 думата „Таксата“ се заменя с „Таксата по ал. 1 за неклинични специалности и военномедицински специалности“, а думите „50 % от месечната минимална работна заплата за страната“ се заменят с „230 лв.“

3. Създава се нова ал. 3:

(3) Таксата по ал. 1 за специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“ за български граждани, граждани на държави – членки на Европейския съюз, на другите държави от Европейското икономическо пространство и на Швейцария не може да надхвърля 460 лв. за един месец. Таксите за по-кратко от един месец практическо обучение се изчисляват пропорционално.

4. Създават се ал. 4 и 5:

„(4) В таксата по ал. 3 се включват и разходи за консумативи, когато те се осигуряват от базата за обучение.

(5) Базите за обучение обявяват на интернет-страниците си определените от тях такси за обучение по ал. 1.“

5. Досегашната ал. 3 става ал. 6.

§ 13. Създават се чл. 42а и чл. 42б:

„Чл. 42а. На специализантите могат да се отпускат стипендии със средства от европейски проекти и програми или друг източник. Когато финансирането на стипендиите се извършва със средства от Европейските структурни фондове, размерът на стипендиите, редът и условията за предоставянето им се одобряват от Комитета за наблюдение на съответната оперативна програма.

Чл. 42б. (1) За времето на обучение на специализантите, класирани на местата по чл. 45, ал. 2 обучаващи се по реда на чл. 11, ал. 1, т. 1 по клинични специалности, Министерството на здравеопазването заплаща на базата за обучение месечна субсидия в размер на две минимални работни заплати за страната и дължимите осигурителни вноски

върху тях.

(2) Въз основа на информацията по чл. 45, ал. 1 и ал. 3, т. 2 министърът на здравеопазването може със заповед да определи специалности, за които Министерството на здравеопазването да заплаща по-голям размер на месечната субсидия, но не повече от три минимални работни заплати за страната и дължимите осигурителни вноски върху тях.“

§ 14. В чл. 43 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „чл. 45“ се добавя „и субсидията по чл. 42б“.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Министерството на здравеопазването сключва договори с висшите училища и Военномедицинската академия за предоставяне на средствата за финансиране на таксата за обучение по ал. 1.“

3. Създават се ал. 4, 5 и 6:

„(4) За предоставяне на субсидията по чл. 42б, Министерството на здравеопазването сключва договори с базите за обучение, а за предоставяне на субсидията по чл. 42б на амбулаториите за първична медицинска помощ – бази за обучение по специалност „Обща медицина“, Министерството на здравеопазването сключва договори с висшите училища.

(5) Средствата за таксата за обучение по ал. 1 се предоставят на висшето училище въз основа на представена справка за проведеното обучение от специализантите, приети на места по чл. 45, ал. 2 в съответното висше училище или в база за обучение, която има сключен договор с него.

(6) Субсидията по ал. 4 се предоставя на тримесечие въз основа на представена справка за предстоящото обучение по клиничната специалност на специализантите, заели места по чл. 46, ал. 5.“

§ 15. В чл. 44 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 1 и 2:

„(1) Ръководителите на базите за обучение, които желаят да заявят места, финансирани от държавата, представят ежегодно до 15 май на директорите на регионалните здравни инспекции информация за броя и възрастовата структура на практикуващите в тях специалисти, потребностите на базата за обучение от специалисти и предложенията си за места за специализанти по чл. 45 през следващата календарна година.

(2) Ръководителите на лечебните заведения за болнична помощ, центровете за психично здраве, центровете за кожно-венерически заболявания, комплексните онкологични центрове, центровете за спешна медицинска помощ и центровете за трансфузионна хематология, които желаят да назначат медицински и/или немедицински специалисти, за които е изплащана субсидия по чл. 42б, представят ежегодно до 15 май на директорите на регионалните здравни инспекции информация за свободните длъжности по специалности.“

2. Досегашната ал. 1 става ал. 3, и в нея думите „от 1 до 31 май на министъра на здравеопазването“ се заменят с „до 15 юни в Националния център по общественото здраве и анализи“.

3. Досегашната ал. 2 става ал. 4, и в нея се създава т. 5:

„5. информацията по ал. 1 и ал. 2 по специалности.“

4. Досегашната ал. 3 става ал. 5, като в нея след думите „Златен Хипократ“ се поставя запетая и се добавя „Златен Хермес с кадучей“.

§ 16. Член 45 се изменя така:

„Чл. 45. (1) Националният център по общественото здраве и анализи обобщава информацията от анализите на състоянието на специалистите в здравеопазването по чл. 44, ал. 3 и 4 по области и в срок до 1 септември предоставя обобщената информация в Министерството на здравеопазването.

(2) Министърът на здравеопазването ежегодно в срок до 30 октомври определя със заповед броя на местата за специализанти за следващата календарна година, разпределени по специалности и по бази за обучение или висши училища, за които държавата ще финансира обучението по чл. 40, ал. 1 и/или чл. 41, ал. 1 и ще заплаща субсидия по чл. 42б.

(3) Местата за специализанти по ал. 2 се определят в съответствие с целите и приоритетите на националната здравна стратегия въз основа на:

1. информацията по ал. 1;

2. броя на специализантите по съответната специалност съгласно регистъра на специализантите в системата на здравеопазването;

3. информацията по чл. 44, ал. 5.“

§ 17. В чл. 46 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „местата за специализанти“ се добавя „по неклинични специалности и специалности за лица с професионална квалификация „лекар по

дентална медицина“.

2. В ал. 2 думите „31 октомври“ се заменят с „30 ноември“.

3. В ал. 3 числото „1“ се заменя с „31“.

4. Създават се ал. 5 и 6:

„(5) Местата за специализанти по клинични специалности, за които държавата ще финансира обучението по чл. 40, ал. 1 и ще заплаща субсидия по чл. 42б се обявяват по реда на чл. 17 и се заемат по реда на чл. 11, ал. 1, т. 1 в рамките на календарната година, за която са утвърдени, като в обявата задължително се отбелязва, че местата са финансирани от държавата.

(6) Базите за обучение, включени в заповедта по чл. 45, ал. 1, уведомяват писмено Министерството на здравеопазването за всеки специализант, заел място по реда на ал. 5, в 7-дневен срок от сключването на договора по чл. 11, ал. 1, т. 1.“

§ 18. В чл. 47 думите „места, финансирани от държавата“ се заменят с „места по чл. 46, ал. 1“.

§ 19. В чл. 48 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и се изменя така:

„(1) Финансирането на обучението по чл. 40, ал. 1 и чл. 41, ал. 1 на кандидатите, класирани на местата по чл. 46, ал. 1 започва от 1 януари на календарната година, за която са утвърдени местата.“

2. Създава се ал. 2:

„(2) Финансирането на обучението по чл. 40, ал. 1 и изплащането на субсидия по чл. 42б за специализантите, приети на местата по чл. 46, ал. 5, започва от датата на започване на обучението им за придобиване на специалност по реда на чл. 46, ал. 5.“

§ 20. В Глава пета „Определяне на местата за специализанти, финансирани от държавата“ се създават чл. 48а и чл. 48б:

„Чл. 48а. (1) След придобиването на специалност специализантите, за които е изплащана субсидия по чл. 42б, са длъжни да работят по придобитата специалност в избрани от тях лечебни заведения, определени по реда на чл. 48б, за срок от три години.

(2) Специализантите, за които е изплащана субсидия по чл. 42б, са длъжни да започнат работа по специалността в лечебно заведение по ал. 1 в 6-месечен срок от придобиването на права на специалист.

(3) В случай че специализант, за когото е изплащана субсидия по чл. 42б не изпълни задължението си по ал. 1, той дължи обезщетение на Министерството на

здравеопазването в размер на изплатената субсидия по чл. 42б за срока на неговото обучение. Ако специалистът е отработил част от задължителния тригодишен период, обезщетението се изчислява пропорционално.

(4) Лицата по ал. 1 уведомяват регионалната здравна инспекция, на територията на която се намира лечебното заведение, за започването на работа по специалността, както и за всяка промяна в това обстоятелство до изтичане на срока по ал. 1.

(5) Регионалната здравна инспекция уведомява на всяко тримесечие Националния център по обществено здраве и анализи за специалистите по ал. 1, започнали работа в лечебно заведение на територията на областта.

(6) Въз основа на информацията по ал. 5 Националният център по обществено здраве и анализи представя в Министерството на здравеопазването ежегоден доклад.

Чл. 48б. (1) По предложение на директора на Националния център по обществено здраве и анализи министърът на здравеопазването ежегодно в срок до 31 декември определя по специалности лечебните заведения за болнична помощ, центровете за психично здраве, центровете за кожно-венерически заболявания, комплексните онкологични центрове, центровете за спешна медицинска помощ и центровете за трансфузионна хематология, в които специалистите по чл. 48а, ал. 1 могат да започнат работа, както и областите или общините, на територията на които тези специалисти могат да започнат работа в лечебни заведения за извънболнична помощ.

(2) Предложението по ал. 1 се изготвя въз основа на информацията от анализите на състоянието на специалистите в здравеопазването по чл. 44, ал. 3 и 4 по области и информацията от Националната здравна карта и се отправя в срок до 1 септември.

(3) Определените от министъра на здравеопазването лечебни заведения, области и общини се публикуват на интернет страниците на Националния център по обществено здраве и анализи и Министерството на здравеопазването.“

§ 21. В Приложение № 1 към чл. 1, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. В Раздел I „Специалности за лица с професионална квалификация „лекар““, подраздел „Клинични специалности“:

а) ред 1 се заличава;

б) на ред 55 след думите „Съдебна медицина“ се добавя „и деонтология“.

2. В Раздел II „Специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина““ се създава ред 12:

”

12.	Дентална образна диагностика	3
-----	------------------------------	---

”

3. В наименованието на Раздел III думите „или с професионална квалификация „лекар по дентална медицина”“ се заличават.

4. В Раздел VI „Специалности за лица с професионална квалификация по медицинска професия от професионално направление „Здравни грижи”“:

а) в подраздел „Клинични специалности“ редове 3, 4, 5, 7, 11 и 12 се заличават;

б) в подраздел „Неклинични специалности“:

ба) на ред 1 думите „(за медицински сестри, акушерки, инспектори по обществено здраве и фелдшери)“ се заличават;

бб) създават се редове 2-6:

”

2.	Болнична хигиена (превенция и контрол на инфекциите)	1
3.	Гериатрични здравни грижи (за медицински сестри и фелдшери)	1
4.	Консултант по кърмене и здравословно и диетично хранене	1
5.	Клинична социална работа (за медицински сестри, акушерки, фелдшери и рехабилитатори)	1
6.	Първични здравни грижи (за медицински сестри, фелдшери и акушерки)	1

”

5. В Раздел VII „Специалности за лица с висше немедицинско образование”:

а) в подраздел „Клинични специалности“ на ред 3 думите „химици, биохимици и биолози“ се заменят с „лица с квалификация в областта на биологическите и химическите науки и биотехнологиите“;

б) в подраздел „Неклинични специалности“:

ба) на ред 12 думите „Санитарна химия (за химици)“ се заменят с „Медицинска санитарна химия (за лица с квалификация в областта на химическите науки, екологията, химични и металургични технологии, биотехнологии и хранителни технологии)“;

бб) на ред 15 думите „химици, биохимици, биолози, молекулярни биолози, биотехнолози и еколози“ се заменят с „лица с квалификация в областта на биологическите и химическите науки, биотехнологиите, екологията, инженерната химия, химичните, металургичните и хранителните технологии“.

6. В Раздел VIII „Специалности за лица с висше медицинско и немедицинско образование” на ред 5 след думите „дентална медицина“ се поставя запетая и се добавя „биолози и молекулярни биолози“.

7. В раздел IX „Военномедицински специалности за лица с образователно-квалификационна степен „магистър” по „медицина“, „дентална медицина“ или „фармация““ се създава ред 5:

”

5.	Авиационна медицина	3
----	---------------------	---

”

§ 22. В Приложение № 2 към § 3 от преходните и заключителни разпоредби:

1. Думите „§ 3“ се заменят с „§ 4“;

2. В Раздел I „Специалности за лица с професионална квалификация „лекар““ се създават редове 42 и 43:

„42.	Клинична хематология, придобита след призната специалност Детски болести	Детска клинична хематология и онкология
43.	Съдебна медицина	Съдебна медицина и деонтология“

3. В раздел IV „Специалности за лица с висше немедицинско образование“ се създава ред 6:

„6.	Санитарна химия (за химици)	Медицинска санитарна химия (за лица с квалификация в областта на химическите науки, екологията, химични и металургични технологии, биотехнологии и хранителни технологии)“
-----	-----------------------------	--

4. В Раздел VI „Специалности за лица с професионална квалификация по медицинска професия от професионално направление „Здравни грижи“ се създава ред 4:

„4.	Медицинска сестра за социални дейности	Клинична социална работа“
-----	--	---------------------------

Преходни и заключителни разпоредби

§ 23. (1) Специализантите, които към момента на влизане в сила на тази наредба се обучават за придобиване на клинична специалност и са класирани на места по чл. 45, довършват обучението си по реда и при условията, при които са приети.

(2) Специализантите, които към момента на влизане в сила на тази наредба се обучават за придобиване на специалност „Обща медицина“, могат да:

1. довършат обучението си по реда и при условията, при които са приети;

2. продължат обучението си по реда на тази наредба като сключат договор по чл. 11, ал. 1, т. 1 и в 7-дневен срок от сключването на договора подадат във висшето училище, което ги е регистрирало, заявление за прекратяване на обучението въз основа на заповед на ректора. В 14-дневен срок от прекратяване на обучението въз основа на заповед на ректора висшето училище писмено уведомява за това Министерството на здравеопазването.

(3) Специализантите, които към момента на влизане в сила на тази наредба се обучават за придобиване на специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“, довършват обучението си по реда и при условията, при които са приети.

§ 24. (1) В 15-дневен срок от влизане в сила на наредбата ръководителите на базите за обучение, които желаят да заявят места, финансирани от държавата за 2019 г. и 2020 г., представят на директорите на регионалните здравни инспекции информацията по чл. 44, ал. 1.

(2) Регионалните здравни инспекции предоставят в Националния център по обществено здраве и анализи информацията по ал. 1 и по чл. 44, ал. 4, т. 1-4 в 10-дневен срок от изтичане на срока по ал. 1.

(3) В 20-дневен срок от получаването на информацията по ал. 2 Националният център по обществено здраве и анализи я обобщава и я предоставя в Министерството на здравеопазването.

(4) В 15-дневен срок от получаване на обобщената информация по ал. 3 министърът на здравеопазването определя със заповед броя на местата за специализанти по клинични специалности за 2019 г. и 2020 г., разпределени по специалности и по бази за обучение, за които държавата ще финансира обучението по чл. 40, ал. 1 и ще заплаща субсидия по чл. 42б.

(5) Местата по ал. 4 се обявяват по реда на чл. 17 и се заемат по реда на чл. 11, ал. 1, т. 1 от датата на заповедта по ал. 4 до 31.12.2020 г., като в обявата задължително се отбелязва, че местата са финансирани от държавата.

(6) Финансирането на обучението по чл. 40, ал. 1 и изплащането на субсидия по чл. 42б за специализантите, приети на местата по ал. 4, започва от датата на започване на обучението им за придобиване на специалност по реда на ал. 4.

(7) Първият списък с лечебни заведения, области и общини по чл. 48б се изготвя до 31.12.2020 г.“

§ 25. (1) Специализантите, приети на места срещу заплащане по реда на отменената Наредба № 34 от 2006г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, които продължават обучението си по реда на § 1, ал. 1, т. 1, могат да продължат обучението си на места, финансирани от друг източник, като подадат заявление до висшето училище, в което са записани за обучение за придобиване на специалност.

(2) В 7-дневен срок от подаване на заявлението по ал. 1 висшето училище организира сключване на анекс към договора за обучение за промяна на вида на мястото, заемано от специализанта.

(3) След приключване на финансирането на обучението от друг източник специализантите продължават обучението си на места срещу заплащане.

§ 26. (1) Обучението за придобиване на специалност на специализантите по § 8 от Преходните и заключителни разпоредби на Наредба № 1 от 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, които в срок до 01.06.2020 г. не са положили успешно държавния изпит за специалност, се прекратява със заповед на ректора на висшето училище, в което са зачислени.

(2) След прекратяване на обучението по ал. 1 лицата могат да кандидатстват за започване на обучение за придобиване на специалност по реда на глава втора. В този случай може да се зачита част от проведеното от тях обучение при условия и по ред, определени от висшето училище.

(3) Обучението на специализантите, обучаващи се по реда на отменената Наредба № 34 от 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, което не е приключило с успешно полагане на държавния изпит за специалност в срока по чл. 12, ал. 8 на отменената Наредба № 34 от 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, се прекратява със заповед на ректора на висшето училище, в което е записан специализантът.“

§ 27. Наредбата е съгласувана с министъра на образованието и науката и с министъра на финансите.

КИРИЛ АНАНИЕВ

Министър на здравеопазването